

Egy mérnök érkezett

a földalatti

4-es számú, üggetőpálya melletti telepére az építkezés központjából. Az építészvezetőt kereste. „Íó munkát végzett a munkahely, hogy október 18-ra befejezte évi terét és elkészítette a szellőzőfolyosót — mondta Timár János építészvezető. — Most azonban éppen ezért új feladat vár rátok. A Blaha Lujza-téri munkahelyet idő előtt, már most meg akarjuk kezdeni. Januárra volt tervezve a felvonulás, de az itteni korábbi befejezés lehetővé tette, hogy előrehozzuk az időpontot. S ez szükséges is, mert ez kulcs-munkahely. Ezen a szakaszon ez az utolsó megindítandó munka.” Az építészvezető azonban összeráncolta homlokát, körülvezette a kiküldöttet az építkezésen és közben magyarázta: „Még vannak kisebb munkáink. Nem tudom, hogyan oldjuk meg a feladatot.” Megbeszélést hívtak össze. „Az éjjeli műszakot le kell állítani — mondta a központból jött mérnök — és akkor lesz ember, akikkel megindíthatjuk a 7-es munkahelyet a Blaha Lujza-téren.” „Igen ám, — érvelt gondterhelten az építészvezető — de ha leállítjuk az éjjeli műszakot, ez három-négy nappal késlelteti itt a munka befejezését. Legalább három-négy nappal.” „Ez igaz — válaszolta a mérnök — de most az egész földalattiról van szó. A Népszava arról ír, Vörnerözög jutó pontból És a nepgazdaság szempontjából fontosabb hogy a 7-es munkahelyet előbb meg-

FÖLDALATTI ÁLLOMÁS, BLAHA LUJZA-TÉR

indítsuk.” A vita még sokáig eltar-
tott...

És október 22-én

kora reggel néhány munkás jelent meg csákánnyal a Budapesti Nagyáruhá és a Rókus-kórház közti kis utcában. Feltörték az aszfaltot, aztán ásni kezdtek. Néhány nap múlva már 10—12-en voltak. A járókelők kíváncsian álltak meg a közelben és találgatták: vajjon mi épül itt? A környék egyre mozgalmasabb lett. Szállítóokcsik jöttek, faelemeket, majd betonkeverőgépet hoztak. A zöld-színű faelemekből kis házat állítottak össze. Ekkor már ott, ahol október 22-én néhányan csákányoztak, gödör tátongott és megkezdtek a sülyesztő szekrényhez szükséges vágóél szere-
lését.

November elején egy Rákóczi-úti üzlethelyiségben berendezkedett az építészvezetőség. Még alig rendezték el az íróasztalokat, amikor máris megkezdődött az első megbeszélés. „Segédmunkáshiány” — ez volt a probléma. Az építészvezető, akinek asztalán nagy vándorzászló áll, „a földalatti építkezés legjobb építészvezető-jének” felirattal, azt mondta, megoldást kell találni. Táblát tettek ki, hogy segédmunkásokat felvesznek, de tudták, hogy ez még nem megoldás. A munkahelyen összegyűlt a söder, a kiemelt föld lassan ment az elszállítók munkások pedig jöttek: „Már ma is alig tudunk a sok anyag-
tót — mondták — Így nem lehet dolgozni.” Újabb megbeszélés. „Legyen egy rakodóbrigád — határozták el —,

amely éjszaka dolgozik és eltávolítja az összegyűlt földet.” Megalakult a rakodó brigád, Pásztor Istvánt, az egyik munkavezetőt pedig az építészvezető kinevezte szállítási felelősnek. „Biztosítani kell az egyszemélyi felelősséget — jelentette ki —, csak így haladhatunk előre.”

Közeledett a keszonzsálat elkészítésének ideje. „Ácsokra lenne szükség” — beszélték meg a műszakiak. „Hát ez nehéz ügy lesz” — mondták innen is, onnan is. Amikor a főépítészvezető értesült a problémáról, azt mondta: „Elvégeztetjük a zsálaszt a 6-os munkahelyen. Annak van fátelpe, ott gyorsan megcsinálják.” Nem kellett tehát ácsokat kérni erre a munkára.

A múlt héten

cölöpverő gépet küldött a Hídépítő Vállalat. Szerelés közben derült ki, hogy hiányosan küldték a gépet, abba kellett hagyni a munkát. Hajnal Béla gépész, aki arról híres, hogy állandóan újít, otthon is fúr-farag, csak állt és nézte a nagy szerkezetet és szidta azokat, akik küldték. Erre még ő sem tudott megoldást találni. Sokáig persze nem állhatott, mert várta a munka a faházikóban. Ez lesz az ideiglenes gépház, most csinálják a gépalapokat. November 25-re teljes üzemben kell lennie... Minden emberre szükség van a munkához. „Az a fránya Kis-Benke Mihály már megint nem tudom hol van” — jelentette Hajnal Béla az építészvezetőnek. A fiatal munkás, akit a gépészekhez osz-

tottak be, napok óta hiányzik. Nem először fordul ez elő, fegyelmije is volt már a 4-es munkahelyen. Beszélgetni, foglalkozni kellene vele, nemcsak azzal fenyegetni, hogy eltávolítják — ha azonban nem hajlik a jó szóra, akkor valóban eltávolítani! A pártszervezet is azonban csak most rendezkedik meg. Helyiséget keresnek, hogy megtarthassák az első politikai iskolai foglalkozást. Megfogadták ugyanis a vezetőségválasztó taggyűlésen, hogy az átköltözés ellenére nem lesz fennakadás az oktatásban. Persze újak is jöttek, akik nem a 4-es munkahelyen dolgoztak, azokat is be kell osztani. Van munka elég — de a legfontosabb, a rendszeres nevelő munkáról nem szabad elfeledkezni. Hiszen nemcsak földalatti akna és állomás épül itt a Blaha Lujza-téren, de alakul — és alakuljon is — a szocializmus építő ember.

Forog a betonkeverőgép dobja.

Ma kezdődik a betonozás — december 31-ig el akarják érni az akna mélységének felét. Az állomás helyét véglegesen még nem döntötték el, ugyan, de itt valahol, ezen a környéken — ahol 1951. október 22-én néhány munkás csákányozni kezdte az aszfaltot, ahol most a belső zsálatubólakát helyezik el a vágóél téglából zsálasztott koszorújára és ahol hamarosan bizonyára megszületnek az első vállalatok is a munka időelőtti befejezésére —, itt megyünk majd le a mozgólépcsőn 1954-ben, hogy beszéljünk a földalatti gyorsvasút áramvonalas kocsijába.

(földi)

Újabb 6000 tonna vastübing érkezett a Szovjetunióból a földalatti gyorsvasút építéséhez

A Szovjetunió minden segítséget megad a Budapesti Földalatti Gyorsvasút építésének sikeréhez. Nemcsak a világ legszebb földalattijának, a moszkvai Metrónak tervrajzait bocsátotta rendelkezésünkre és elküldte hozzánk szakembereit, nemcsak azt tette lehetővé, hogy a földalatti mérnökei ellátogassanak a Szovjetunióba, hanem eddig már tizenhét ezer tonna alagutat bélelő tübinget bocsátott rendelkezésünkre. A földalatti gyorsvasút lágymányosi telepére most újabb 6000 tonna vastübing-szállítmány kirakását kezdték meg a telep dolgozói.

A Szovjetunió baráti segítségének újabb bizonyítékait, a vastübingeket a jövő hónapban kezdik felhasználni a földalatti gyorsvasút Szent István-téri munkahelyén, ahol december elején megkezdődik az alagút építése.

„Világosítás”
Böndörzent 1951. 12. 19.
„Népszava”
Böndörzent 1951. 12. 18.